

vort hvert Aar over 100 Rbd. billigere end det Forslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds (Frolund). Men det er forøvrigt ubehageligt saa længe at skulle opholde Thinget ved en Sag, der saa ofte har været for, og jeg troer derfor, det var bedst, at man nu gik over til Afstemning.

Frolund: Jeg vil blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at de, der have lagt Mærke til den Sags Forhandling i det foregaaende Folkething, ville vide, at der ikke er nogen Forskiel mellem mig og den ærede Rigsdagsmand her bagved mig, (S. A. Hansen); man kan jo meget godt stemme for mit Forslag og dog stemme imod hele Loven; det anseer jeg for at være det Rette. Jeg turde maaffee iøvrigt udbede mig af den ærede Cultusminister en Dplysning, hvis han skulde have den ved Haanden, angaaende Størrelsen af Rector Rosendahls Indtægter; thi der er nogen Forskiel mellem de Indtægter, Rector Rosendahl havde, da han skulde betale Krigsskat, og de Indtægter, han nu har, da han skal have Pension, i førstnævnte Tilfælde havde han 1600 + 200 Rbd., hvormod han i det sidstnævnte Tilfælde opgives at have 1600 + 430 Rbd., og begge Angivelser synes dog ikke at kunne være rigtige.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg er i dette Dieblik ikke istand til at give den Dplysning, som blev forlangt af den ærede sidste Taler. Det forekommer mig ellers, at Inspecteuren for de lærde Skoler under anden Behandling af denne Sag i det opløste Folkething har gjort tilstrækkelig Rede for Regjeringens Anskuelser med Hensyn til dette Lovforslag og imødegaaet de Indvendinger, der kunde gjøres mod den Pension, der fra Regjeringens Side er foreslaaet. Naar en æret Folkethingsmand har udtalt, at man ikke let skal afsvige fra Pensionens Bestemmelser, saa kan jeg forsaavidt være enig med ham deri; men paa den anden Side maa den ærede Rigsdagsmand dog indrømme mig, at selve Pensionens Loven tilsteder, at en Embedsmands Pension ved Rigsdagens Hjælp kan fastsættes fordeeltigere for Bedkommende, end Lovens Bogstav tillader, og det er en Bemyndigelse, hvoraf Rigsdagen ikke saa sjældent har

gjort Brug. Det forekommer mig desuden, at der er meget talende Grunde for, at Rector Rosendahl pensiones som af Regjeringen foreslaaet, idet ikke blot Billighed taler derfor, men ogsaa en Grund, der virkelig ligger en Retsgrund meget nær, om den end ikke efter Lovens Bogstav kan faae en Retsgrundskraft; desuden er det jo ogsaa oplyst, at Rector Rosendahl, som af en æret Taler fremhævet, har været Staten til stor Nytte ved i en lang Tid at forestaae en Skole, der væsentlig var indrettet paa samme Maade som en offentlig lærd Skole, og at det Offentlige netop ved den Omstændighed, at dette Institut tildeels var privat, har sparet Meget. Det er fremdeles ogsaa vist, at, hvis Rector Rosendahl ikke havde paataget sig Bestyrelsen af Fredericia lærde Institut, vilde han i den Tid, i hvilken han har forestaaet det, efter al Sandsynlighed have været ansat i det lærde Skolevæsens Tjeneste, han kunde altsaa godt tidligere være rykket op til at blive Rector ved en af de lærde Skoler, og isaafald vilde han utvivlsom være berettiget til den Pension, som Udsættet foreslaaer, og som Regjeringen da med fuld Ret kunde have bevilliget ham, hvormod Regjeringen nu, da tilstrækkelige Retsgrunde efter Lovens Bogstav ikke ere tilstede, maa andrage paa Rigsdagens Hjælp for at sætte ham i en fordeeltigere Stilling med Hensyn til Pensionen. Det forekommer mig altsaa, at Regjeringens Forslag har Meget for sig, og jeg skal saaledes paa det Bedste anbefale det til Thinget. Skulde man imidlertid ikke ville gaae ind derpaa, saa forekommer det mig dog, at Meget taler for den Pensionensbestemmelse, som er bragt i Forslag af to ærede Folkethingsmænd. Det er jo ganske analogt med, hvad der vilde skee, hvis Embedet var blevet inddraget, og vel er dette ikke egentlig skeet, men det er dog omdannet saaledes, at han ikke mere er istand til at forestaae det. Hvad angaaer Rector Rosendahls Dygtighed skal jeg henvise til, hvad Inspecteuren for det lærde Skolevæsen, der udsørligt og med megen Varme har anbefalet hans Sag, har udtalt, og jeg antager, at hans Dom om denne Embedsmænd har langt mere at betyde end den Dom, jeg vilde kunne sælde over ham, ligesom ogsaa bemeldte Inspecteur for det